

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 2:52 *A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.*

In the sunlight of His Father's countenance, Jesus "increased in wisdom and stature, and in favor with God and man." Luke 2:52. His mind was active and penetrating, with a thoughtfulness and wisdom beyond His years. Yet His character was beautiful in its symmetry. The powers of mind and body developed gradually, in keeping with the laws of childhood. DA 68.2

DA – Touha věků 68.2 Ježíš před zraky svého Otce **Lukáš 2,52** "prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí." Jeho mysl byla bystrá a hloubavá. Na svůj věk byl Ježíš mimořádně přemýšlivý a rozumný. Jeho charakter byl přitom obdivuhodně vyvážený. Jeho tělesné i duševní schopnosti se rozvíjely postupně, v souladu se zákonitostmi odpovídajícími dětskému věku. (srv. TV 40.2)

As a child, Jesus manifested a peculiar loveliness of disposition. His willing hands were ever ready to serve others. He manifested a patience that nothing could disturb, and a truthfulness that would never sacrifice integrity. In principle firm as a rock, His life revealed the grace of unselfish courtesy. DA 68.3

DA – Touha věků 68.3 Jako dítě Ježíš projevoval neobyčejně milou povahu. Byl vždy ochotný přiložit ruku k službě a pomoci druhým. Projevoval se bezmeznou trpělivostí a věrností, která by nikdy neobětovala bezúhonnost. V zásadách byl pevný jako skála a Jeho život přitom projevoval nesobeckost, laskavost a ohleduplnost. (srv. TV 40.3)

With deep earnestness the mother of Jesus watched the unfolding of His powers, and beheld the impress of perfection upon His character. With delight she sought to encourage that bright, receptive mind. Through the Holy Spirit she received wisdom to co-operate with the heavenly agencies in the development of this child, who could claim only God as His Father. DA 69.1

DA – Touha věků 69.1 Marie sledovala s hlubokým zájmem rozvoj Ježíšových schopností a to, jak se v Jeho charakteru objevuje otisk dokonalosti. S potěšením podporovala jeho bystrost a vnímavost. Duch svatý jí dával moudrost, jak při výchově tohoto dítěte, jehož Otcem mohl být jedině Bůh, spolupracovat s nebesy. (srv. TV 40.4)

From the earliest times the faithful in Israel had given much care to the education of the youth. The Lord had directed that even from babyhood the children should be taught of His goodness and His greatness, especially as revealed in His law, and shown in the history of Israel. Song and prayer and lessons from the Scriptures were to be adapted to the opening mind. Fathers and mothers were to instruct their children that the law of God is an expression of His character, and that as they received the principles of the law into the heart, the image of God was traced on mind and soul. Much of the teaching was oral; but the youth also learned to read the Hebrew writings; and the parchment rolls of the Old Testament Scriptures were open to their study. DA 69.2

DA – Touha věků 69.2 Věrní Izraelci již od nejstarších dob věnovali velkou péči výchově a vzdělávání mladých lidí. Bůh jim přikázal, aby děti od nejútlejšího věku učili o Jeho dobrotě a velikosti a ukazovali jim, jak se tyto Jeho vlastnosti projevovaly v dějinách Izraele, a především v Jeho zákoně. Písně, modlitby i čtení Písma měli přizpůsobit rozvíjející se mysli dětí. Rodiče měli vést děti k tomu, aby Boží

zákon chápaly jako vyjádření Božího charakteru. Měli jim vysvětlit, že pokud přijmou zásady Božího zákona do svého srdce, jejich mysl i nitro se bude utvářet k Božímu obrazu. Většinu naučení přijímaly děti z ústního podání, učily se však také číst hebrejské spisy a díky tomu mohli později studovat pergamenové svitky Starého zákona. (srv. TV 40.5)

Deuteronomium 6:6-7 ⁶Ať jsou [měj] tato slova, která ti dnes přikazuji, ve tvém srdci [na mysli]. ⁷Opakuj [vštěpuj] je svým synům, mluv o nich, když pobýváš [sedíš] ve svém domě, i když chodíš po cestě, když ležíš, i když vstáváš.

The child Jesus did not receive instruction in the synagogue schools. His mother was His first human teacher. From her lips and from the scrolls of the prophets, He learned of heavenly things. The very words which He Himself had spoken to Moses for Israel He was now taught at His mother's knee. As He advanced from childhood to youth, He did not seek the schools of the rabbis. He needed not the education to be obtained from such sources; for God was His instructor. DA 70.1

DA – Touha věků 70.1 Ježíš nezískal vzdělání v židovských školách. Jeho prvním lidským učitelem byla Jeho matka. Z jejích úst a z prorockých spisů se učil znát nebeské věci. Na jejím klíně se nyní dozvídal to, co kdysi sám skrze Mojžíše předal Izraeli. Ani v době dospívání nevyhledal rabínské školy. Nepotřeboval získat vzdělání z takového zdroje, neboť Jeho učitelem byl Bůh. (srv. TV 41.1)

The question asked during the Saviour's ministry, "How knoweth this man letters, having never learned?" does not indicate that Jesus was unable to read, but merely that He had not received a rabbinical education. John 7:15. Since He gained knowledge as we may do, His intimate acquaintance with the Scriptures shows how diligently His early years were given to the study of God's word. And spread out before Him was the great library of God's created works. He who had made all things studied the lessons which His own hand had written in earth and sea and sky. Apart from the unholy ways of the world, He gathered stores of scientific knowledge from nature. He studied the life of plants and animals, and the life of man. From His earliest years He was possessed of one purpose; He lived to bless others. For this He found resources in nature; new ideas of ways and means flashed into His mind as He studied plant life and animal life. Continually He was seeking to draw from things seen illustrations by which to present the living oracles of God. The parables by which, during His ministry, He loved to teach His lessons of truth show how open His spirit was to the influences of nature, and how He had gathered the spiritual teaching from the surroundings of His daily life. DA 70.2

DA – Touha věků 70.2 Otázka vznesená v průběhu Spasitelova působení na zemi: **Jan 7,15** "Jak to, že se tento člověk vyzná v Písmech, když se tomu neučil?" neznamená, že by Ježíš neuměl číst, ale jen to, že neměl rabínské vzdělání. Učil se stejně, jako se můžeme učit i my. Jeho důkladná znalost Písma ukazuje, jak pečlivě se už v dětství věnoval studiu Božího slova. Otevírala se mu celá knihovna Božího díla stvoření. Ten, který všechno stvořil, nyní zkoumal vše, co Jeho vlastní ruka vepsala na zemi, na nebe i do moře. Oproštěn od nesvatých způsobů tohoto světa shromažďoval vědecké poznatky zkoumáním přírody. Věnoval se studiu života rostlin, živočichů i lidí. Od útlého věku sledoval jediný cíl — aby Jeho život byl požehnáním pro druhé. Inspiraci nacházel v přírodě. Když pozoroval život rostlin a živočichů, napadaly ho různé nové myšlenky a přirovnání. Vše, co viděl, se neustále snažil použít k objasnění a přiblížení Božího slova. Podobenství, jejichž prostřednictvím v čase své veřejné služby

lidem tak rád představoval pravdu, svědčí o tom, jak silně se nechával ovlivnit přírodou a jak dokázal čerpat duchovní naučení z prostředí svého každodenního života. (srv. TV 41.2)

Thus to Jesus the significance of the word and the works of God was unfolded, as He was trying to understand the reason of things. Heavenly beings were His attendants, and the culture of holy thoughts and communings was His. From the first dawning of intelligence He was constantly growing in spiritual grace and knowledge of truth. DA 70.3

DA – Touha věků 70.3 Tím, že se snažil pochopit smysl všeho, s čím se setkal, se učil chápat význam Božího slova i Božího díla. Na zemi ho neustále provázely nebeské bytosti. Rád přemýšlel i hovořil o svatých věcech. Od chvíle, kdy jako dítě začal vnímat svět kolem sebe, neustále duchovně rostl v milosti a poznání pravdy. (srv. TV 41.3)

As Christ grew older, the work begun in His childhood went on, and He continued to increase in wisdom, and in favor with God and man. FE 402.2

FE – Základy křesťanské výchovy 402.2 V dospívání pokračovalo dílo započaté v dětství a Kristus stále více rostl v moudrosti a v přízni u Boha i u lidí.

Jakub 3:17 Moudrost shůry je především čistá, potom pokojná, mírná [vlídná – B21], poddajná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nepochybná, bez přetvářky.

Every child may gain knowledge as Jesus did. As we try to become acquainted with our heavenly Father through His word, angels will draw near, our minds will be strengthened, our characters will be elevated and refined. We shall become more like our Saviour. And as we behold the beautiful and grand in nature, our affections go out after God. While the spirit is awed, the soul is invigorated by coming in contact with the Infinite through His works. Communion with God through prayer develops the mental and moral faculties, and the spiritual powers strengthen as we cultivate thoughts upon spiritual things. DA 70.4

DA – Touha věků 70.4 Stejně jako Ježíš může získávat poznání každé dítě. Budeme-li chtít poznat nebeského Otce skrze Jeho slovo, přiblíží se k nám andělé. Naše mysl bude posílena a náš charakter povznesen a zušlechtěn. Budeme se stále více podobat svému Spasiteli. Pochopíme-li krásu a velikost přírody, více k Bohu přilneme. Poznání Nekonečného Boha v Jeho díle naše nitro ohromí a zároveň povzbudí. Společenství s Bohem skrze modlitbu podpoří rozvoj našich duševních i morálních schopností a hloubáním o duchovních záležitostech posílíme svůj duchovní život. (srv. TV 41.4)

The power to discriminate between right and wrong we can possess only through individual dependence upon God. Each for himself is to learn from Him through His word. Our reasoning powers were given us for use, and God desires them to be exercised. "Come now, and let us reason together" (Isaiah 1:18), He invites us. In reliance upon Him we may have wisdom to "refuse the evil, and choose the good." Isaiah 7:15; James 1:5. Ed 231.1

Ed – Výchova 231.1 Schopnost rozlišovat mezi dobrem a zlem můžeme získat pouze skrze osobní závislost na Bohu. Každý se od Něj musí učit z Jeho slova sám za sebe. Bůh nám dal rozum a přeje si, abychom jej používali a rozvíjeli. Vyzývá nás: **Izajáš 1,18 (parafráze)** "Jen pojďte a projednejme to

spolu.” Když se na Něj spolehne, můžeme získat moudrost k tomu, abychom uměli **Izajáš 7,15** “zavrhout zlé a zvolit dobré.” (srv. Vy 136.7-8)

Jakub 1:5 Nedostávají se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha, který dává všem štědře a nevyčítá, a bude mu dána.